

lavez

vojislav karanović

PASTA

on je / rožnat / / sada / / koža /
 naborano nebo / / lepljiva
 materija
 gust / / mišićno tkivo
 ustani
 pas / pretrči ulicu / ožiljak / precizan
 rez
 lešina / na drumu / isparavanje duše
 to je / kolonada / sažimanje / ječmena koša
 anatomskim jezikom / stegno / biljni
 ekstrakt / / u žitku masu / otisak
 brušenog kamenja / i testo / / zavesa
 kao /
 od pečatnog voska / lik u njemu / sumporast
 zatisnut kudeljom
 za obed / gipsom / od stakla
 ili
 gnjecava / mekana

kao sitno / samlevene kosti
 meso sardine / isitnjena / u kaštastoj masi
 do neraspoznavanja / nov oblik / lik
 može se na hleb / / prska
 staklena vuna / / / jabučica
 u grlu

Svako govorenje, svaki izričaj, svako iznošenje misli
 u njihovoj dovršenoj jezičko-logičkoj formi
 jeste - veliki poraz

LAVEŽ

dugo sam se - mučio / bela mrlja - pokret
 leljujući / / ljeska
 da savladam jezu - pucanj / reže maslac
 unutrašnjost prsta / osećam - san o monadi
 koji pokreći - u oku - jednog psa / umivaonik - onaj
 drugoj / suparnička strana - tvoje

krijem/se

đorđe kuburić

PSI/LAJU

Iskolačena luna krastača bekelji se dole

a
 su
 zemlja (masna)
 šuma, psi. A
 laju.
 Da

joj
 Smeška se luna.
 »tokom pokolenja ljudi izgradile noć«.

Tigrove je boje i uhvaćena u mrežu:
 čarape opnaste mrežaste)
 psi razvlače
 graćice leljuju na vetru na krstači
 (jarbol), a
 psi kopaju otkopavaju
 psi razvlače kosti trulež esenciju
 psi odvlače mrežu
 (koprca se luna)
 arlaču kevcu
 iz šume.

*Borhes, Istorija noći

AMERICAN/DREAM.

Sanjam vodu: kako teče (reka; kako pada/kiša, vodopad;
 kako kaplje/iz slavine; kako skače/vo -
 doskok; kako se gubi/u mraku.

Sanjam ovce/strižene, sanjam o/strige, sanjam sebe
 kako stržem pete, sanjam kako vadim
 noge iz/lavora, smežurane i skuvane ko
 grešnici u paklu.

Sajam psalme što promiču u koloni ko mravi/ko pej
 saž kroz prozor voza, sanjam da mi neko
 riču jeleni!!

Sanjam zakukuljicene kukuvije, sanjam harpije i lami -
 je, da se za njima bacam filosofskim/ka -
 menom.

dole
 krstače,
 (hartija,
 psi

ugrizu

ne mogu
 ne mogu
 ništa.

A

čipkane

I misao koja se izgovori bleda je senka misli,
 čitavog onog kompleksa u jednom biću
 trag naspramnog življjenja / miris svežeg - hleba
 kao lučki radnik
 kako me bole - crte mog lica / gledala opijena
 tačnije: duše čovekove
 ovi slojevi / ovi / tanka su rebra
 zalajao je / ustanak šleskih tkača - točak
 zupci na testeri
 okreće - oko sredozemnog mora
 / navelo da progovori
 Divim se, stoga, umetnosti koja uspeva da
 ništa ne govori. Koja ide mimo
 kome je drkala
 tekovine razvoja - LEPE ZUBE /
 tvoja - jer ravnoteža - sadašnjost / dodatni argument
 a bludni jezik /
 u periodu radničkog pokreta / jel'da
 ravnomerne - običaj /
 tri godine kasnije / obilne padavine - istina /
 dolarski čekovi - dušo moje duše - lepe zube / dvorski
 paž /

jedne uske gramatičko-logičke konvencije, izvrće je
 na njeno naličje, cepa, te tako osvaja prostor
 spuštene zavese - u stakleniku / tanke opne
 o atentatu / kom staležu to / zagrcnut - obilje
 zalajao je - saučesništvo / meki ubrusi - trag
 jednog reza / direktno u vezi
 / stisnut čmar
 ustreptao / jagoda

na gubici
 spontanosti, koja, samo tada, zadobija
 karakter prirodne nužnosti.

tada sam britvom - usiljenom / samo pet minuta
 zasekao

pseći lavez tanak lim / protiv opadanja
 nešto / lavez - kažem

zasekao /
 skinuo mu pokoricu
 oljuštio ga
 a / na dlanu / zadržao
 samo
 toplu malu grudvu
 koju NE ZNA kud bi

Stihove više nema smisla citirati.

Sanjam da su Đeriću, Karanoviću i Subotičkom izrasli
 rogovи.

Sanjam da padam/andeo.

Sanjam da sam božji sin.

Sanjam opus magnum.

Sanjam zrno peska/Borhes.

Sanjam Smaragdnu ploču, sanjam da čitam: »Zbog ovoga,

sva tama će odleteti od tebe.«

KRIJEM/SE.

Po/krivam se po/krovom (krijem se - mi - mi - kri - ja).

privid

Pro/prodam kroz truli pathos) davolski prokop
 (čini mi se?)

Neko (nešto leži u kalu. Životinjka kakva (mrlja u snegu)
 zalutala, ugnjila?

Jedra Ba/ha/natkinja plazi mi jezik.

Čujem praporce, propinju se konji.

Pro/sipam so,

pro/so: sejem sneg/davolje seme.

U glibu

na globu sam

sam
 se
 si
 la
 zim.

Pe

S/krivam svoj id/entitet.

ZMIJSKO/JAJE.

Prestajem da se smejem

pijem jače dajem joj jabuku

a je li jabuka

a je li zmija

ja li sam ja da li je ja -

je/zmijsko plastično da li je tajna

paranoja šta li je Dali je

uglačana

čela kugla bilijarska ne -

kotrljuča

ili je kružnica (trava/šuštava)

zmija li je ispitljena šištava

što šestari i

traži

rupu

čeka li me

grize li

rep

filosof

trag naspramnog življjenja / miris svežeg - hleba

kao lučki radnik

kako me bole - crte mog lica / gledala opijena

tačnije: duše čovekove

ovi slojevi / ovi / tanka su rebra

zalajao je / ustanak šleskih tkača - točak

zupci na testeri

okreće - oko sredozemnog mora

/ navelo da progovori

Divim se, stoga, umetnosti koja uspeva da

ništa ne govori. Koja ide mimo

kome je drkala

tekovine razvoja - LEPE ZUBE /

tvoja - jer ravnoteža - sadašnjost / dodatni argument

a bludni jezik /

u periodu radničkog pokreta / jel'da

ravnomerne - običaj /

tri godine kasnije / obilne padavine - istina /

dolarski čekovi - dušo moje duše - lepe zube / dvorski

paž /

jedne uske gramatičko-logičke konvencije, izvrće je

na njeno naličje, cepa, te tako osvaja prostor

spuštene zavese - u stakleniku / tanke opne

o atentatu / kom staležu to / zagrcnut - obilje

zalajao je - saučesništvo / meki ubrusi - trag

jednog reza / direktno u vezi

/ stisnut čmar

ustreptao / jagoda

na gubici

spontanosti, koja, samo tada, zadobija

karakter prirodne nužnosti.

tada sam britvom - usiljenom / samo pet minuta

zasekao

pseći lavez tanak lim / protiv opadanja

nešto / lavez - kažem

zasekao /

skinuo mu pokoricu

oljuštio ga

a / na dlanu / zadržao

samo

toplju malu grudvu

koju NE ZNA kud bi

filosof

trag naspramnog življjenja / miris svežeg - hleba

kao lučki radnik

kako me bole - crte mog lica / gledala opijena

tačnije: duše čovekove

ovi slojevi / ovi / tanka su rebra

zalajao je / ustanak šleskih tkača - točak

zupci na testeri

okreće - oko sredozemnog mora

/ navelo da progovori

Divim se, stoga, umetnosti koja uspeva da

ništa ne govori. Koja ide mimo

kome je drkala

tekovine razvoja - LEPE ZUBE /

tvoja - jer ravnoteža - sadašnjost / dodatni argument

a bludni jezik /

u periodu radničkog pokreta / jel'da

ravnomerne - običaj /

tri godine kasnije / obilne padavine - istina /

dolarski čekovi - dušo moje duše - lepe zube / dvorski

paž /

jedne uske gramatičko-logičke konvencije, izvrće je

na njeno naličje, cepa, te tako osvaja prostor

spuštene zavese - u stakleniku / tanke opne

o atentatu / kom staležu to / zagrcnut - obilje

zalajao je - saučesništvo / meki ubrusi - trag

jednog reza / direktno u vezi

/ stisnut čmar

ustreptao / jagoda

na gubici

spontanosti, koja, samo tada, zadobija

karakter prirodne nužnosti.

tada sam britvom - usiljenom / samo pet minuta

zasekao

pseći lavez tanak lim / protiv opadanja

nešto / lavez - kažem

zasekao /

skinuo mu pokoricu

oljuštio ga

a / na dlanu / zadržao

samo

toplju malu grudvu

koju NE ZNA kud bi

filosof

trag naspramnog življjenja / miris svežeg - hleba

kao lučki radnik

kako me bole - crte mog lica / gledala opijena

tačnije: duše čovekove

ovi slojevi / ovi / tanka su rebra

zalajao je / ustanak šleskih tkača - točak

zupci na testeri

okreće - oko sredozemnog mora

/ navelo da progovori

Divim se, stoga, umetnosti koja uspeva da

ništa ne govori. Koja ide mimo

kome je drkala

tekovine razvoja - LEPE ZUBE /

tvoja - jer ravnoteža - sadašnjost / dodatni argument

a bludni jezik /

u periodu radničkog pokreta / jel'da

ravnomerne - običaj /

tri godine kasnije / obilne padavine - istina /

dolarski čekovi - dušo moje duše - lepe zube / dvorski

paž /

jedne uske gramatičko-logičke konvencije, izvrće je

na njeno naličje, cepa, te tako osvaja prostor

spuštene zavese - u stakleniku / tanke opne

o atentatu / kom staležu to / zagrcnut - obilje

zalajao je - saučesništvo / meki ubrusi - trag

jednog reza / direktno u vezi

/ stisnut čmar

ustreptao / jagoda

na gubici

spontanosti, koja, samo tada, zadobija

karakter prirodne nužnosti.

tada sam britvom - usiljenom / samo pet minuta

zasekao

pseći lavez tanak lim / protiv opadanja

nešto / lavez - kažem

zasekao /

skinuo mu pokoricu

oljuštio ga

a / na dlanu / zadržao

samo

toplju malu grudvu

koju NE ZNA kud bi

filosof

trag naspramnog življjenja / miris svežeg - hleba

kao lučki radnik

kako me bole - crte mog lica / gledala opijena

tačnije: duše čovekove

ovi slojevi / ovi / tanka su rebra

zalajao je / ustanak šleskih tkača - točak

zupci na testeri

okreće - oko sredozemnog mora

/ navelo da progovori

Divim se, stoga, umetnosti koja uspeva da

ništa ne govori. Koja ide mimo

kome je drkala

tekovine razvoja - LEPE ZUBE /

tvoja - jer ravnoteža - sadašnjost / dodatni argument

a bludni jezik /

u periodu radničkog pokreta / jel'da

ravnomerne - običaj /

tri godine kasnije / obilne padavine - istina /

dolarski čekovi - dušo moje duše - lepe zube / dvorski

paž /

jedne uske gramatičko-logičke konvencije, izvrće je

na njeno naličje, cepa, te tako osvaja prostor

spušt